

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการปฏิรูปการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
สภาปฏิรูปแห่งชาติ

วาระที่ ๑

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการปฏิรูปการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

ที่(สพช) ๑๐๙๓/๒๕๕๔ (สำเนา)

สภาปฏิรูปแห่งชาติ

ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง รายงานของคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๑ เล่ม

ตามที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ วันอังคารที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๘๐ วรรคสาม (๑๔) คณะกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายประมนต์ สุธีวงศ์	ประธานกรรมการ
๒. พลเรือเอก พะจุนธุ์ ตามประทีป	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นางจุรี วิจิตรวาทการ	รองประธานกรรมการ คนที่สาม
๕. นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	โฆษกกรรมการ
๖. นายเกริกไกร จีระแพทย์	กรรมการ
๗. นายขจิตต์ บุษพัฒน์	กรรมการ
๘. นายจรูญ จึงยิ่งเรืองรุ่ง	กรรมการ
๙. ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศรีธรรานนท์	กรรมการ
๑๐. นายจิระรัตน์ นพวงศ์ ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๑. นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน	กรรมการ
๑๒. นายเชื้อ อ้นจินดา	กรรมการ
๑๓. นายถาวร เติญพันธ์	กรรมการ
๑๔. พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	กรรมการ
๑๕. นายธวัชชัย ยงกิตติกุล	กรรมการ
๑๖. พลโท นคร สุขประเสริฐ	กรรมการ
๑๗. นายบัญชา ประมิตต์ภรณ์	กรรมการ
๑๘. พลตำรวจตรี ปรีชา สมุทธะเปารยะ	กรรมการ
๑๙. นางผาณิต นิตินันท์ประภาส	กรรมการ
๒๐. นายเพิ่มศักดิ์ เชื้อชาติ	กรรมการ
๒๑. นางสาวรสนา โตสิตระกูล	กรรมการ
๒๒. นายวีระศักดิ์ ภูครองหิน	กรรมการ
๒๓. นายสมบัติ อ่างธัญวงศ์	กรรมการ
๒๔. พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	กรรมการ

๒๕. นางสาวอรพินท์ สฟโชคชัย	กรรมการ
๒๖. พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย	กรรมการ
๒๗. นายวสันต์ ภัยหลีกถี่	เลขานุการคณะกรรมการ

และในคราวประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ วันจันทร์ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร เป็นกรรมการในคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบแทน นายเกริกไกร จีระแพทย์ กรรมการ และ นายสมบัติ ฉำรงธัญวงศ์ กรรมการ ซึ่งได้ลาออกจากคณะกรรมการเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการคณะอื่น

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องพิมพ์เขียวการปฏิรูป (Blueprint for Change) วาระการปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา เพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประมนต์ สุธีวงศ์

(นายประมนต์ สุธีวงศ์)

ประธานกรรมการปฏิรูปการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

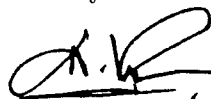
สำนักกรรมการ ๓

กลุ่มงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๘, ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๐ - ๑

โทรสาร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๑

สำเนาถูกต้อง

(นายสาริต ประเสริฐศักดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

สารบัญ

รายงานคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เรื่อง พิมพ์เขียวการปฏิรูป (Blueprint for Change)

วาระการปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. หลักการและเหตุผล	๑
๒. ประเด็นการศึกษา	๑
๓. วิธีการพิจารณาศึกษา	๑
๔. สรุปผลการพิจารณา	๒
๕. ข้อเสนอประเด็นการปฏิรูปและแนวทางการดำเนินการที่นำเสนอสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา ร่างพิมพ์เขียวการปฏิรูป (Blueprint for Change) วาระการปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๓

รายงาน

คณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เรื่อง พิมพ์เขียวการปฏิรูป (Blueprint for Change)

วาระการปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. หลักการและเหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันปัญหาเรื่องการทุจริตประพฤติมิชอบ เป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทย โดยประเด็นปัญหาสำคัญที่ผ่านมามีผู้นำหรือผู้มีอำนาจไม่มีเจตจำนงหรือความมุ่งมั่นทางการเมืองที่จะจัดการกับปัญหานี้อย่างจริงจัง ฝ่ายการเมือง ข้าราชการประจำ และเอกชน สมคบกันทุจริตคอร์รัปชัน หาผลประโยชน์เข้าตัว และพวกพ้อง เบียดบังผลประโยชน์ส่วนรวมที่ควรจะได้รับ นอกจากนี้ยังมีปัญหากระบวนการเอาคนผิดมาลงโทษ เป็นไปอย่างล่าช้า หลายคดีขาดอายุความ โดยขาดคนรับผิดชอบ และเมื่อถึงเวลามีคำพิพากษาคนผิดมักจะไม่หลบหนีคดีไป จับได้แต่รายเล็ก ๆ รวมทั้งมีปัญหาเรื่องค่านิยมที่ผิดในเรื่องคอร์รัปชัน เช่น ยอมรับคนโกง หากตัวเองได้ประโยชน์ด้วย

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่สั่งสมมาเป็นเวลายาวนานนี้ได้สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศเป็นมูลค่าปีละหลายแสนล้านบาท และที่ประเมินไม่ได้คืออีกมหาศาล อีกทั้งแพร่หลายไปทั่วทุกระดับทุกวงการ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม มีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม และส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันในระดับคะแนนไม่ถึงครึ่งมาโดยตลอด ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงสมควรพิจารณาหาแนวทางแก้ไขและนำเสนอข้อเสนอในการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบให้ลดน้อยลงไป

๒. ประเด็นการศึกษา

เพื่อออกแบบพิมพ์เขียวการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน เป็นรูปธรรมและปฏิบัติได้ สอดคล้องมาตรฐานสากลและบริบทสังคมไทย โดยมีหลักยุทธศาสตร์ ๓ ด้าน ได้แก่

๒.๑ ยุทธศาสตร์การปลูกฝัง “คนไทยไม่โกง” เพื่อปฏิรูป “คน” ให้มีจิตสำนึกและสร้างพลังร่วม เพื่อแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

๒.๒ ยุทธศาสตร์การป้องกันด้วยการเสริมสร้างสังคมธรรมาภิบาล เพื่อปฏิรูประบบและองค์กร เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วน

๒.๓ ยุทธศาสตร์การปราบปราม เพื่อปฏิรูประบบและกระบวนการจัดการต่อกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน ให้มีประสิทธิภาพ

๓. วิธีการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบได้มีการระดมความคิดเห็นในเบื้องต้นจากหน่วยงานที่หลากหลายและจากคณะกรรมการ จากนั้น คณะกรรมการได้มีการจัดทำ Workshop เพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ ร่างพิมพ์เขียวการปฏิรูป (Blueprint for Change)

๔. สรุปผลการพิจารณา

กรอบแนวคิดเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบที่ต้องดำเนินการ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- ๔.๑ การปลูกฝัง
- ๔.๒ การป้องกัน
- ๔.๓ การปราบปราม

๕. ข้อเสนอประเด็นการปฏิรูปและแนวทางการดำเนินการที่นำเสนอสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

ร่างพิมพ์เขียวการปฏิรูป (Blueprint for Change) วาระการปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

นายสันต์ ภัยหลีกลี้

เลขานุการคณะกรรมการการปฏิรูป
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ร่าง

พิมพ์เขียวการปฏิรูป (Blueprint for Change)

วาระการปฏิรูปที่ ๑

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. ประเด็นปัญหา

เนื่องจากปัจจุบันปัญหาเรื่องการทุจริตประพฤติมิชอบ เป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยโดยประเด็นปัญหาสำคัญที่ผ่านมาคือผู้นำหรือผู้มีอำนาจไม่มีเจตจำนงหรือความมุ่งมั่นทางการเมืองที่จะจัดการกับปัญหานี้ อย่างจริงจัง ฝ่ายการเมือง ข้าราชการประจำ และเอกชน สมคบกันทุจริตคอร์รัปชัน หาผลประโยชน์เข้าตัว และพวกพ้อง เบียดบังผลประโยชน์ส่วนรวมที่ควรจะได้รับ นอกจากนี้ยังมีปัญหากระบวนการเอาคนผิด มาลงโทษเป็นไปอย่างล่าช้า หลายคดีขาดอายุความ โดยขาดคนรับผิดชอบ และเมื่อถึงเวลามีคำพิพากษา คนผิดมักจะหลบหนีคดีไป จับได้แต่รายเล็ก ๆ รวมทั้ง มีปัญหาเรื่องค่านิยมที่ผิดในเรื่องคอร์รัปชัน เช่น ยอมรับ คนโกงหากตัวเองได้ประโยชน์ด้วย

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่สั่งสมมาเป็นเวลายาวนานนี้ได้สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศเป็นมูลค่า ปีละหลายแสนล้านบาท และที่ประเมินไม่ได้อีกมหาศาล อีกทั้งแพร่หลายไปทั่วทุกระดับทุกวงการ ก่อให้เกิด ความไม่เป็นธรรม มีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม และส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอันดับ ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันในระดับคะแนนไม่ถึงครึ่งมาโดยตลอด ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงสมควรพิจารณา หาแนวทางแก้ไขและนำเสนอข้อเสนอในการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างเป็น รูปธรรมเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบให้ลดน้อยลงไป

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อออกแบบพิมพ์เขียวการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน เป็นรูปธรรมและปฏิบัติได้ สอดคล้องมาตรฐานสากลและบริบทสังคมไทย โดยมีหลักยุทธศาสตร์ ๓ ด้าน ได้แก่

๒.๑ ยุทธศาสตร์การปลูกฝัง “คนไทยไม่โกง” เพื่อปฏิรูป “คน” ให้มีจิตสำนึกและสร้างพลังร่วม เพื่อแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

๒.๒ ยุทธศาสตร์การป้องกันด้วยการเสริมสร้างสังคมธรรมาภิบาล เพื่อปฏิรูประบบและองค์กร เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วน

๒.๓ ยุทธศาสตร์การปราบปราม เพื่อปฏิรูประบบและกระบวนการจัดการต่อกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน ให้มีประสิทธิภาพ

๓. ประเด็นการปฏิรูป

วาระปฏิรูปที่ ๑ การปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔. ขอบเขตการปฏิรูป

๑. ความหมายของการทุจริตครอบคลุมถึงการใช้อำนาจโดยมิชอบเพื่อประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ซึ่งเป็นความหมายในนิยามของสากล ขอบเขตของการปฏิรูปจึงครอบคลุมไปถึงประโยชน์ที่ตนเองได้รับใน รูปแบบต่าง ๆ ทั้งในลักษณะการตอบแทนในเรื่องเงินทอง การแก้ไขกฎหมายเพื่อประโยชน์ของตนเอง การประพฤติตนผิดไปจากหลักคุณธรรมจริยธรรม และผลประโยชน์สาธารณะ

๒. เป็นการปฏิรูปทั้งในมิติกฎหมาย กฎระเบียบ มิต้องค์กร มิติศน ที่ครอบคลุมทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม/ประชาชน

โดยมุ่งหวังให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้ในกรอบเวลาทั้งระยะสั้น (๓ เดือน) ระยะปานกลาง (๑ ปี) และระยะยาว

๕. เครือข่ายพันธมิตร

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

คณะกรรมการปฏิรูปการเมือง

คณะกรรมการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน

คณะกรรมการปฏิรูปศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

คณะกรรมการปฏิรูปสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการปฏิรูปค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรมและการศาสนา

องค์กรภาครัฐที่มีพันธกิจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

องค์กรเอกชนและภาคประชาสังคม

๖. กรอบแนวคิดการปฏิรูป (Conceptual Design)

กรอบแนวคิดการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ ๓ ด้าน ได้แก่

- ยุทธศาสตร์การปลูกฝัง “คนไทยไม่โกง” เพื่อปฏิรูป “คน” ให้มีจิตสำนึกและสร้างพลังร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

- ยุทธศาสตร์การป้องกันด้วยการเสริมสร้างสังคมธรรมาภิบาล เพื่อปฏิรูประบบและองค์กรเพื่อสร้างธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วน

- ยุทธศาสตร์การปราบปราม เพื่อปฏิรูประบบและกระบวนการจัดการต่อกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน ให้มีประสิทธิภาพ

ดูแผนภาพที่ ๑

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๖.๑ ยุทธศาสตร์การปลูกฝัง “คนไทยไม่โกง”

การป้องกันการทุจริตเป็นวาระการปฏิรูปสำคัญที่กรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบรับผิดชอบดำเนินการออกแบบพิมพ์เขียวการปฏิรูป ซึ่งคณะกรรมการการปฏิรูปการป้องกันฯ ได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปเป็น ๓ แนวทาง ได้แก่ การปลูกฝัง การป้องกัน และการปราบปราม โดยแต่ละแนวทางได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทำหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาในรายละเอียด ซึ่งด้านแนวทางการปลูกฝัง ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการปลูกฝัง ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทำหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในด้านการปลูกฝัง สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

ซึ่งคณะอนุกรรมการปลูกฝัง ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ ในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ - กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เพื่อออกแบบกรอบแนวคิดยุทธศาสตร์ “คนไทยไม่โกง” เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังจิตสำนึกของคนไทยเพื่อแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ประเด็นปัญหา

ความร้ายแรงของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเป็นวิกฤตสำคัญของประเทศที่สร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม เพราะนอกจากจะส่งผลกระทบต่อประมาณของประเทศซึ่งสมควรนำมาใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา และอื่น ๆ แล้วยังสร้างปัญหาการขาดโอกาสและความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการขาดแคลนงบประมาณเพื่อการพัฒนาและสร้างโอกาส ยังส่งผลกระทบต่อวิกฤตปัญหาอื่น ๆ โดยเฉพาะปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยที่เกิดขึ้นเมื่อผู้มีอำนาจใช้อำนาจเพื่อตนเองและพวกพ้อง ไม่ยอมรับการตรวจสอบ บิดเบือนข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องโดยใช้ทรัพยากรของสาธารณะและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน

ค่านิยมของสังคมและความเสื่อมด้านคุณธรรมจริยธรรมของ “คน” เป็นต้นเหตุสำคัญของปัญหา

ค่านิยมของ “คน” เป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาและความเสื่อมด้านคุณธรรมจริยธรรมจากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรต่าง ๆ พบว่า ทศนคติของคนในสังคมไทยยังคงยอมรับการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้นและเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่น่ารังเกียจ นอกจากนี้ในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่เติบโตขึ้นมาเป็นกำลังของประเทศในอนาคตมีทัศนคติที่ยอมรับและวางเฉยต่อการทุจริตคอร์รัปชัน การใช้อำนาจโดยมิชอบ จากรายงาน “คนไทย มอนิเตอร์” เสียงเยาวชนไทย ปี ๒๕๕๗ สำรวจความคิดเห็นของเยาวชน จำนวน ๔,๐๐๐ คน พบว่า เยาวชนจำนวนมากมีพฤติกรรมการโกง เช่น การให้เพื่อนลอกข้อสอบ/ลอกข้อสอบเพื่อน (ร้อยละ ๘๑) เซ็นชื่อเข้าเรียนแทนเพื่อน (ร้อยละ ๖๓) ให้เงินตำรวจเพื่อหลีกเลี่ยงใบสั่ง (ร้อยละ ๑๘) เป็นต้น และเยาวชนไม่น้อยที่มองว่าเรื่องดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ผิดมากและถึงขั้นไม่ผิดเลย ซึ่งเป็นอันตรายอย่างมากต่ออนาคตประเทศไทยและจะเป็นค่านิยมที่ผิดและจะส่งผลกระทบต่อความเสื่อมของสังคมในอนาคต รวมทั้งเป็นการสร้างค่านิยมของสังคมด้วยการตอกย้ำจนเห็นว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นวิถีชีวิตที่ทุกคนคุ้นเคยและยอมรับได้

ปัญหาค่านิยมและความเสื่อมด้านคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเพราะสังคมมีปัญหาระบบคุณค่า/ค่านิยมที่เอื้อต่อการกระทำการทุจริตทุกภาคส่วนของสังคม “คน” จึงมีปัญหาเรื่องการขาดจิตสำนึกและสังคมยังขาดโครงสร้าง/กลไกในการพัฒนาจิตสำนึกที่ถูกต้อง ดังจะเห็นได้จาก

เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมา ก็ถูกหล่อหลอมให้ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชันโดยไม่ถือเป็นเรื่องผิดปกติหรืออาจมองว่าเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติเพื่อความอยู่รอดและเพื่อประโยชน์ของตนเอง ตั้งแต่สถาบันครอบครัว โรงเรียน ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสังคมในภาพใหญ่ที่หล่อหลอมให้คนมีทัศนคติยอมรับการทุจริตคอร์รัปชันได้ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และทุกกลุ่มสังคมก็มีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและมีพฤติกรรมที่ไม่เห็นแก่ส่วนรวมหรือขาดจิตสำนึกสาธารณะ เช่น

ในกลุ่มนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจของรัฐโดยตรงที่มีพฤติกรรมทุจริตต่อหน้าที่ เพราะขาดคุณธรรมจริยธรรม กลไกการส่งเสริมและเฝ้าระวังคุณธรรมจริยธรรมทำงานไม่ได้ผล วัฒนธรรมขององค์กรไม่เอื้อให้เกิดการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน รวมทั้งขาดการตรวจสอบจากภาคประชาชน

กลุ่มภาคธุรกิจเอกชนส่วนหนึ่งก็มีการติดสินบนเพื่อความสะดวกสบายในการดำเนินธุรกิจ จึงยอมรับกระบวนการทุจริตคอร์รัปชันโดยมุ่งหวังแต่ประโยชน์ทางธุรกิจเป็นสำคัญ

ด้านสื่อมวลชนในสังคมไทยถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการนำเสนอปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และสร้างจิตสำนึกของคนในสังคม แต่ปรากฏว่า การนำเสนอของสื่อมวลชนยังไม่ได้ไปในทิศทางที่สร้างคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคม แต่เน้นการสร้างรายได้และสร้างกระแสความนิยม รวมทั้งยังมีบางกลุ่มที่อยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มการเมืองทำให้การนำเสนอข้อมูลข่าวสารมีความคาดเคลื่อนได้ นอกจากนี้ กลุ่มวิชาชีพยังมีปัญหาความเข้มแข็งในการกำกับดูแลกันเองของวิชาชีพ

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่เพิ่มมากขึ้นนี้ ก็เข้าไปแทรกซึมอยู่กับภาคประชาสังคมด้วย ได้แก่ องค์กรไม่แสวงหากำไร มูลนิธิ สมาคม สหกรณ์ และองค์กรทางศาสนา ที่ปัจจุบันมีปัญหาที่เกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน และไม่ได้ทำหน้าที่ขององค์กรอย่างแท้จริง แสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองโดยอ้างชื่อภาคประชาสังคม ซึ่งเป็นการทำลายภาพลักษณ์ของการทำงานภาคประชาสังคม และการขาดการตรวจสอบจากภาคประชาชน และภาครัฐอย่างจริงจัง

คนดีไม่มีที่ยืน

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันยิ่งรุนแรงมากขึ้น เมื่อคนดีไม่ได้รับการสนับสนุนและยอมรับจากสังคม กล่าวคือ การขาดพื้นที่สำหรับ “คนดี” ซึ่งถือเป็นเรื่องที่เป็นที่สนใจของผู้มีจิตสำนึกที่ถูกต้องเป็นธรรม หรือบางครั้งคนดียังถูกรังแกและกลั่นแกล้งเพราะถือว่าเป็นผู้ที่ขัดผลประโยชน์ของผู้ที่กระทำการทุจริตคอร์รัปชัน คนดีจึงอยู่อย่างโดดเดี่ยวซึ่งในท้ายที่สุดอาจจะกลายเป็นผู้ที่เพิกเฉยต่อความไม่ถูกต้อง ยิ่งเป็นการตอกย้ำค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะ “การเห็นว่ารูจะไม่ใช่” หรือ “อย่าแก่งแย่งทำหาเสีย” ทำให้คนดีถูกทำลายและหายไปจากสังคม

ยุทธศาสตร์ “คนไทยไม่โกง” คือ การแก้ไขปัญหาค่าจิตสำนึกของ “คน”

การปฏิรูปจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมจึงเป็นหัวใจของการแก้ไขปัญหานี้ เพราะจะเห็นได้ว่า ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเกิดขึ้นในทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบและกระบวนการตั้งแต่คนในสังคมเกิดและเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ โดยสังคมขาดกลไกการปลูกฝังค่านิยมที่ดีและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมให้แก่คนในสังคมที่มีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ “คนไทยไม่โกง” เพื่อสร้างพลังในการขับเคลื่อนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและส่งเสริมค่านิยมที่ดีอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการทั้งจากสถาบันครอบครัว ระบบการศึกษา ระบบราชการ ภาคธุรกิจ สื่อมวลชน และภาคประชาชน ในการช่วยกันหล่อหลอมกล่อมเกลาคุณธรรมจริยธรรมให้เติบโตไปพร้อมกับสังคมไทย ซึ่งประกอบด้วยแนวทาง ๓ สร้าง ที่มีเป้าหมายที่ “คน” เป็นสำคัญ ได้แก่

- แนวทางสร้างจิตสำนึก “คนไทยไม่โกง”
- แนวทางสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายและพัฒนากลไกองค์กรเพื่อสนับสนุน “คนไทยไม่โกง”
- แนวทางสร้างแรงกดดันทางสังคมเพื่อการตรวจสอบและเฝ้าระวังปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อออกแบบกรอบแนวทางการปฏิรูปจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศไทย ด้วยแนวทาง ๓ สร้าง ดังนี้

- สร้างจิตสำนึก “คนไทยไม่โกง”
- สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายและพัฒนากลไกองค์กรเพื่อสนับสนุน “คนไทยไม่โกง”
- สร้างแรงกดดันทางสังคมเพื่อการตรวจสอบและเฝ้าระวังปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน

๓. วาระ/ประเด็นการปฏิรูป

๓.๑ การปฏิรูปภายใต้วาระการป้องกันการทุจริต

คณะอนุกรรมการปฏิรูปปลุกฝัง ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งเป็นคณะอนุกรรมการ ๑ ใน ๓ ชุด ของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ได้ออกแบบกรอบแนวคิดเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของวาระการปฏิรูปลำดับที่ ๑ เรื่อง “การป้องกันการทุจริต” โดยมีประเด็นการปฏิรูป ดังนี้

- ปฏิรูประบบคุณค่า/ค่านิยมของสังคม (Values and value-based society) เพื่อสร้างจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ ในการสร้างค่านิยมและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน
- ดำเนินการรณรงค์ด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อสังคมในวงกว้างโดยใช้สื่ออย่างจริงจังและต่อเนื่อง (อย่างน้อยสนับสนุนเวลาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี)
- แก้ไขกฎหมายประเด็นคุณธรรมจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญที่มีการระบุอย่างชัดเจนพร้อมกลไกการบังคับใช้ เช่น การส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทในการตรวจสอบจริยธรรม/การทุจริตการใช้อำนาจรัฐ การกำหนดให้พรรคและนักการเมืองมีระบบกำกับดูแลจริยธรรม การปรับโครงสร้างการบริหารงานบุคคลของภาครัฐให้เชื่อมต่อการทำงานด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น

๓.๒ ความเชื่อมโยงกับวาระการปฏิรูปอื่น ๆ

การปฏิรูประบบคุณค่า/ค่านิยมของสังคม (Values and value-based society) มีความเชื่อมโยงกับวาระการปฏิรูปอื่น ๆ ด้วย เพราะมีความเกี่ยวข้องกับแนวทางที่ ๓ ของยุทธศาสตร์ “คนไทยไม่โกง” ได้แก่

- วาระการปฏิรูปการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ประเด็น การใช้อำนาจและดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ
- วาระการปฏิรูประบบการเรียนรู้ของประชาชนทุกระดับ ประเด็น การปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรมและหลักศาสนา
- วาระการปฏิรูปสิทธิเสรีภาพบนความรับผิดชอบ ประเด็น จริยธรรมสื่อ
- วาระการปฏิรูปศิลปวัฒนธรรมฯ ประเด็น สร้างค่านิยมจากคุณธรรมที่พึงประสงค์
- วาระการปฏิรูปส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันศาสนาฯ ประเด็น พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรทางศาสนา

๔. กรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ “คนไทยไม่โกง” เป็นยุทธศาสตร์การปฏิรูปเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยโดยมีแนวคิดที่มี “คน” เป็นศูนย์กลางของการปฏิรูปเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นทั้งวิธีการและเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ในด้านวิธีการ “คน” เป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา เพราะถ้าคนในสังคมส่วนใหญ่มีจิตสำนึกต่อสังคมส่วนรวมและให้คุณค่า/ค่านิยมที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชันจนกลายเป็นวิธีคิดและวิธีการใช้ชีวิตแล้ว การทุจริตคอร์รัปชันก็จะเกิดขึ้นได้ยากเพราะสังคมถือว่าเป็นเรื่องผิดอย่างร้ายแรง หากมีใครที่กระทำการทุจริตคอร์รัปชันก็จะถูกรังเกียจและการลงโทษทางสังคม (Social sanctions) ส่วนในด้านเป้าหมาย “คน” ก็เป็นตัวการปัญหาสำคัญที่ทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน เพราะเมื่อคนหนึ่งเป็นผู้กระทำโดยที่ไม่คิดว่าเป็นเรื่องที่ผิดไม่สมควรทำ ขณะที่คนอื่นๆ ก็ไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นเรื่องใหญ่และยอมรับการกระทำดังกล่าวหรือแม้กระทั่งอาจได้รับผลประโยชน์บางอย่างจนไม่คำนึงถึงผลเสียหายต่อส่วนรวม การแก้ไขจึงต้องแก้ที่วิธีคิดของคนโดยตรง ให้คนมีภูมิคุ้มกันต่อโอกาสและการยั่วยุให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน เป็น “คนไทยไม่โกง” ที่นอกจากตนเองไม่โกงและจะไม่ยอมให้ผู้อื่นโกงอีกด้วย

กรอบการขับเคลื่อน “คนไทยไม่โกง” ประกอบด้วย “สามแนวทาง เจ็ดกลุ่มเป้าหมาย” ดังนี้

สามแนวทาง

๑) *สร้างจิตสำนึกที่ตัวบุคคล* เริ่มต้นทำให้ “คน” แต่ละคน ในแต่ละกลุ่มเป้าหมายมีจิตสำนึกที่ถูกต้อง รู้ผิดชอบชั่วดี อะไรควรทำไม่ควรทำ ตระหนักถึงผลเสียหายร้ายแรงของการทุจริตคอร์รัปชัน มองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ เป็นการเอาเปรียบสังคมและสังคมไม่ยอมรับ

๒) *สร้างเครือข่ายและกลไกเชิงสถาบันเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของ “คน”* ที่มีจิตสำนึก เพราะคนแต่ละคนต่างอยู่ภายใต้องค์กรกลุ่มสังคมหรือภาคส่วนต่าง ๆ การออกแบบให้มีระบบและกลไกให้ปัจเจกบุคคลที่มีจิตสำนึกให้ได้เชื่อมโยงสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร สร้างพื้นที่ให้คนดีมีที่ยืนในสังคม สร้างพลังกลุ่มที่มีขวัญและกำลังใจในการทำความดี และมีกลไกเชิงสถาบันบางอย่างรองรับ จะช่วยสร้างความเข้มแข็งและขยายขอบข่ายของกลุ่มคนที่มีจิตสำนึก จนเป็นจิตสำนึกรวมหมู่ที่มีพลังขับเคลื่อนคุณธรรมจริยธรรมของสังคม

๓) *สร้างพลังคุณธรรมเพื่อขับเคลื่อนสังคม* ในภาพใหญ่ ด้วยการส่งเสริมและสร้างกลไกบางประการที่ทำให้เครือข่ายของผู้ที่มีจิตสำนึกรักความถูกต้องนี้มีพลังต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นกลไกตรวจสอบและเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อรักษาประโยชน์ของสาธารณะ สร้างพลังต่อต้าน และลงโทษทางสังคมต่อผู้กระทำการทุจริตคอร์รัปชัน

เจ็ดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหลักในการปฏิรูป ประกอบด้วย ๗ กลุ่ม ได้แก่

๑) เด็กและเยาวชน ในทุกช่วงกลุ่มอายุ ตั้งแต่ก่อนเข้าเรียน อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา รวมทั้งกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา

๒) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓) นักการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และพรรคการเมือง

๔) ธุรกิจเอกชน (ผู้ประกอบการธุรกิจ บริษัท ห้างร้าน พนักงานเอกชน องค์กรที่ทำงานส่งเสริมและกำกับดูแลภาคธุรกิจเอกชน)

๕) สื่อมวลชน (รวมทั้งองค์กรวิชาชีพสื่อ)

๖) ประชาสังคม (กลุ่มและองค์กรไม่แสวงหากำไร องค์กรภาคประชาชน องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรวิชาชีพ สมาคม มูลนิธิ รวมทั้งองค์กรทางศาสนา (เช่น วัด)

๗) ประชาชนทั่วไป

ดูแผนภาพที่ ๒

ยุทธศาสตร์การปลูกฝัง “คนไทยไม่โกง”

เด็กและเยาวชน

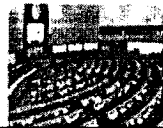
สร้างจิตสำนึก
สร้างและปลูกจิตสำนึกกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม ด้วยการให้หลักสูตร การใช้สื่อรณรงค์ การอบรม และเทคนิคการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลง

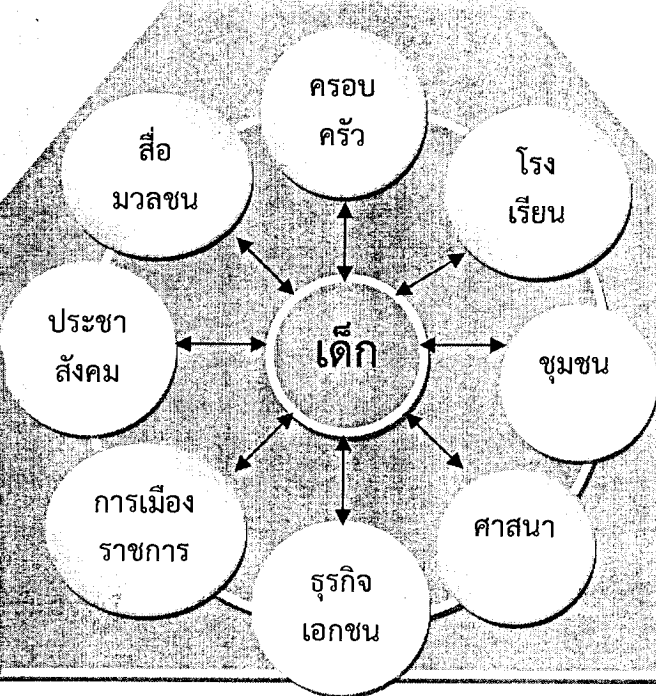
เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชาชน

นักการเมืองและพรรคการเมือง

สร้างความเข้มแข็ง
สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายของภาคส่วนต่างๆ ด้วยการสร้างกลไกเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร สร้างความเข้มแข็งของกลไกส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

สร้างพลังคุณธรรม
สร้างพลังทางสังคมในภาคส่วนต่างๆ ในการปฏิเสธและไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชั่น สร้างกลไกที่ส่งเสริมการเฝ้าระวังตรวจสอบ

ประชาสังคม

สื่อมวลชน

ธุรกิจเอกชน

๖.๒ ยุทธศาสตร์การป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน

ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกัน ที่ต้องการสร้างกลไกขับเคลื่อนให้ครอบคลุมมิติต่างๆ และมีผลในระยะยาว สนับสนุนกลไกภาคประชาชน ลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและทำให้การคอร์รัปชันทำได้ยากและมีโอกาสสูงที่จะถูกตรวจพบและลงโทษ โดยเน้นการปฏิรูปด้วยการเสริมสร้างสังคมธรรมาภิบาลเพื่อเป็นระบบป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันเสมือนสร้างระบบภูมิคุ้มกันด้านทานแก่ทุกภาคส่วนในสังคม เช่น ภาคการเมือง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องมีหลักธรรมาภิบาล ซึ่งประกอบด้วย

๑) หลักนิติธรรม ปฏิรูปกฎเกณฑ์กติกาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรให้มีความชัดเจน สร้างการยอมรับร่วมกัน และสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การปฏิรูประบบการจัดซื้อจัดจ้าง โดยสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ที่กรมบัญชีกลางเป็นผู้จัดทำ โดยมีหลักการสำคัญคือ กำหนดกรอบปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำให้บังคับใช้ครอบคลุมทุกหน่วยงานของรัฐทุกประเภทการจัดซื้อจัดจ้าง กำหนดให้การใช้เงินของแผ่นดินต้องเป็นไปอย่างเข้มงวด มีมาตรการเพื่อความคล่องตัว และยืดหยุ่นในกรณีจำเป็น มีคณะกรรมการหลายคณะที่มีผู้แทนภาคประชาชนเข้าร่วม โดยแต่ละคณะได้แบ่งแยกหน้าที่กันเพื่อให้เกิดการตรวจสอบถ่วงดุล สร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการตรวจสอบ การลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ ด้วยการนำมาตรการเชิงป้องกัน เช่น ข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact) และโครงการแนวร่วมปฏิบัติภาคเอกชน (Collective Action Coalition : CAC) มาใช้ สร้างระบบจัดเก็บและการเปิดเผยข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีแนวทางปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย มีการพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทาง รวมถึงเพิ่มบทลงโทษที่รุนแรงต่อเจ้าหน้าที่และผู้สังการที่ทุจริต

ให้มีการปรับปรุงกฎหมายให้อนุวัติการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านคอร์รัปชัน หรือ UNCAC ๒๐๐๓ เพื่อให้เกิดความร่วมมือและการยอมรับจากนานาประเทศ รวมทั้งยกระดับของกฎหมายและมาตรการต่อต้านคอร์รัปชันให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพเท่าเทียมนานาประเทศ

๒) การสร้างความโปร่งใสในการกำหนดกฎเกณฑ์กติกา กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงาน การเข้าถึงข้อมูล ฯลฯ เช่น กลไกการเปิดเผยข้อมูล กลไกระบบเปิดที่สามารถตรวจสอบได้ แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความโปร่งใสและส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของรัฐโดยสาธารณชน การปรับปรุงนี้จะเป็นมาตรการเสริมแนวทางการสร้าง “Open data” และ “Open Government” ที่มุ่งสร้างความสามารถในการเข้าถึงบริการของภาครัฐและการตอบสนองต่อข้อมูลและความต้องการของประชาชน เพื่อเพิ่มศักยภาพและคุณภาพในการบริหารจัดการลดโอกาสคอร์รัปชันและการสร้างความไว้วางใจของประชาชนต่อภาครัฐ

๓) การเสริมสร้างกลไกสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การมีกลไกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างและการดำเนินการภาครัฐ การสร้างกลไกการลงโทษโดยสังคม (social sanctions) การตั้งกองทุนส่งเสริมการต่อต้านคอร์รัปชันของภาคประชาชน ที่เป็นแหล่งทุนจากรัฐบาล เพื่อสร้างบูรณาการการทำงานของรัฐและประชาชน รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการตื่นตัวและเพิ่มขีดความสามารถของประชาชนในการร่วมเฝ้าระวังและป้องกันคอร์รัปชันที่มีอยู่ใกล้ตัว

๔) การลดการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ โครงการการสร้างมาตรฐานที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ (Service Level Agreement : SLA) ที่ต้องการพัฒนาระบบการบริการประชาชน ลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้วยวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนตรวจสอบได้ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติอนุญาต

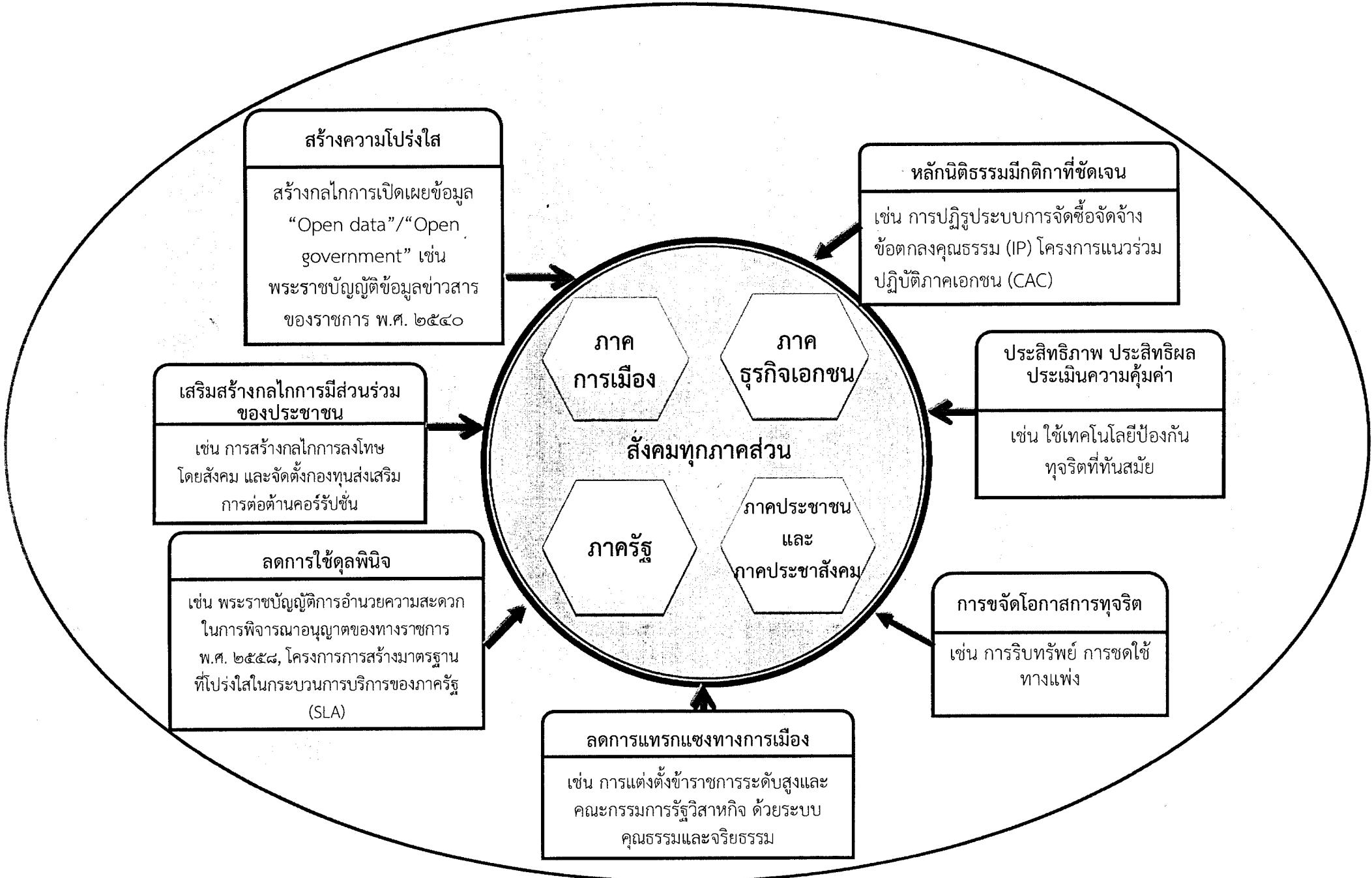
๕) การเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความคุ้มค่า เช่น การบูรณาการของหน่วยงานรัฐที่มีพันธกิจในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่รัฐได้ลงทุนไปแล้วจำนวนมาก เพื่อสนับสนุนมาตรการของรัฐ เช่น E - Government E - Procurement และระบบ GFMS เป็นต้น หรือการเสนอร่างพระราชบัญญัติการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาครัฐ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การใช้งบประมาณในการประชาสัมพันธ์ของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่รั่วไหลหรือถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือของผู้มีอำนาจเพื่อครอบงำสื่อมวลชนด้วยอิทธิพลทางการเงิน

๖) การขจัดโอกาสการทุจริตด้วยการตรวจสอบ จับกุม ลงโทษอย่างเคร่งครัดและจริงจัง เช่น การริบทรัพย์ การชดใช้ทางแพ่ง เช่น ให้มีศาลชำนาญพิเศษคดีทุจริตประพฤติมิชอบในศาลอาญา เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจรอบด้านเกี่ยวกับคอร์รัปชัน ให้มีศาลแผนกวินัยการเงินการคลังในศาลปกครอง ที่จะช่วยหยุดยั้งความเสียหายจากคอร์รัปชันที่กำลังดำเนินอยู่ โดยการทำให้กระบวนการพิจารณาคดีคอร์รัปชันในขั้นตอนของศาลรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบการใช้เงินและกลไกในการหยุดยั้งความเสียหายที่เกิดจากพฤติกรรมคอร์รัปชันทั้งหมดนี้เพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่นว่าคนโกงต้องถูกลงโทษ

๗) ลดการแทรกแซงทางการเมืองและการสร้างเครือข่ายอุปถัมภ์ เช่น การแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงและคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ ต้องเป็นไปโดยระบบคุณธรรมและจริยธรรม (merit system) กระบวนการสรรหาแต่งตั้ง โยกย้ายควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน โปร่งใส โดยมีการตรวจสอบจากคณะกรรมการกลางที่มาจากหลายภาคส่วนด้วยแนวทาง เช่น คณะกรรมการนโยบายและกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ (คนร.) กำหนดห้ามบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะผู้พิพากษาและอัยการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจเพื่อป้องกันการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน และมีนโยบายให้ทุกรัฐวิสาหกิจต้องมีมาตรฐานการบริหารจัดการหรือบรรษัทภิบาลเทียบเท่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

แผนภาพที่ ๓

ยุทธศาสตร์การป้องกันด้วยการเสริมสร้างสังคมธรรมาภิบาล

สร้างความโปร่งใส
 สร้างกลไกการเปิดเผยข้อมูล
 “Open data”/“Open government” เช่น
 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
 ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

หลักนิติธรรมมีกติกาที่ชัดเจน
 เช่น การปฏิรูประบบการจัดซื้อจัดจ้าง
 ข้อตกลงคุณธรรม (IP) โครงการแนวร่วม
 ปฏิบัติภาคเอกชน (CAC)

**เสริมสร้างกลไกการมีส่วนร่วม
 ของประชาชน**
 เช่น การสร้างกลไกการลงโทษ
 โดยสังคม และจัดตั้งกองทุนส่งเสริม
 การต่อต้านคอร์รัปชัน

**ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล
 ประเมินความคุ้มค่า**
 เช่น ใช้เทคโนโลยีป้องกัน
 ทุจริตที่ทันสมัย

ลดการใช้ดุลพินิจ
 เช่น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
 ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ
 พ.ศ. ๒๕๕๘, โครงการการสร้างมาตรฐาน
 ที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ
 (SLA)

การจัดโอกาสการทุจริต
 เช่น การริบทรัพย์ การชดใช้
 ทางแพ่ง

ลดการแทรกแซงทางการเมือง
 เช่น การแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงและ
 คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ ด้วยระบบ
 คุณธรรมและจริยธรรม

สังคมทุกภาคส่วน

ภาคการเมือง ภาคธุรกิจเอกชน

ภาครัฐ ภาคประชาชนและภาคประชาสังคม

๖.๓ ยุทธศาสตร์การปราบปราม

การแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันด้วยยุทธศาสตร์การปราบปรามมุ่งไปที่การจัดการเมื่อเกิดกรณีทุจริตคอร์รัปชันขึ้น ด้วยการปฏิรูปกลไกการปราบปรามทั้ง “ระบบ” และทุก “องค์กร” ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เที่ยงธรรม โปร่งใส และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม

การขับเคลื่อนเพื่อปฏิรูปการปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบหลัก คือ

๑) การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม/ประชาชน เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันที่สำคัญมีดังนี้

๑.๑) การส่งเสริมและสนับสนุนการทำหน้าที่จุดประกายการจัดการต่อต้านกรณีทุจริตคอร์รัปชันด้วยการเป็นผู้แจ้งเบาะแส (Whistleblower) ซึ่งอาจเป็นประชาชนที่รู้เห็นเหตุการณ์หรือเป็นเหยื่อที่ได้รับผลกระทบจากการทุจริตคอร์รัปชัน

๑.๒) การสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม/ภาคประชาชนด้วยกลไกการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสและคุ้มครองพยาน (Witness Protection) อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง โดยสร้างความปลอดภัย การเตรียมความพร้อม และความมั่นใจแก่ผู้แจ้งเบาะแส

๑.๓) การส่งเสริมกลไกภาคประชาชน/ภาคประชาสังคมให้มีการรวมตัวกันเฝ้าระวังและติดตาม (Corruption watchdog)

๑.๔) บัญญัติให้ภาคประชาชน/ภาคประชาสังคม มีสิทธิในการฟ้องคดีทุจริตแบบกลุ่ม (Class Action) ในคดีที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์หรือทรัพย์สินสาธารณะ (Public Interest) ในฐานะ “เจ้าของทรัพย์สิน”

๑.๕) การกระตุ้นและสนับสนุนสื่อมวลชนในการทำข่าวแบบสืบสวนเจาะลึก (Investigative Journalist) ที่จะช่วยขับเคลื่อนการปราบปรามด้วยการเปิดประเด็นข่าวทุจริตและติดตามกรณีที่เกิดขึ้นอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๑.๖) ส่งเสริมสถาบันวิชาการให้เป็นกลไกทำงานทางวิชาการและวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เพื่อการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๑.๗) การให้สหภาพความมีส่วนช่วยภาคประชาสังคมและภาคประชาชนในการต่อสู้กรณีทุจริตคอร์รัปชันในกระบวนการยุติธรรม

๒) การสร้างความเข้มแข็งของกลไกตรวจสอบและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐ หัวใจสำคัญประการหนึ่งของการปราบปรามคือองค์กรภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันโดยตรงที่ต้องมีความเชี่ยวชาญ มีความเป็นวิชาชีพ และมีระบบ/กลไกการจัดการกรณีทุจริตคอร์รัปชันที่มีประสิทธิภาพ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) ผู้ตรวจการแผ่นดิน (ผผ) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) และโดยเฉพาะคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ซึ่งทำหน้าที่โดยตรงในการปราบปรามการทุจริตด้วยการติดตาม/สอบสวนและชี้มูลกรณีทุจริตคอร์รัปชันเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

คณะกรรมการขององค์กรตรวจสอบที่เป็นอิสระต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (Accountability) โดยการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินต่อสาธารณะ มีการจัดทำรายงานประจำปีเพื่อเสนอต่อวุฒิสภา และให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกปีและเป็นรายบุคคลด้วย โดยคณะกรรมการประเมินผลแห่งชาติแล้วแจ้งให้องค์กรตรวจสอบดังกล่าวทราบ และประกาศผลประเมินให้ทราบเป็นการทั่วไป

๓) การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน ให้มีความโปร่งใส รวดเร็ว และเป็นธรรม

กระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบคดีทุจริตคอร์รัปชัน ประกอบด้วย

๑. องค์การอิสระและองค์กรตรวจสอบภาครัฐ
๒. สำนักงานอัยการสูงสุด
๓. ศาล

๑. องค์การอิสระและองค์กรตรวจสอบภาครัฐ ประกอบด้วย

- ผู้ตรวจการแผ่นดิน (ผผ.)
- คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)
- คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.)
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI)

แนวทางการปฏิรูปองค์กรอิสระและองค์กรตรวจสอบภาครัฐ

๑.๑ การปรับโครงสร้าง

๑.๑.๑ ต้องมีการปรับที่มาและวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการองค์กรอิสระ กล่าวคือ จะต้องมีการกำหนดที่มาของกรรมการองค์กรอิสระ โดยขั้นแรกต้องกำหนดให้คณะกรรมการสรรหา มีความหลากหลายมากกว่าคณะกรรมการสรรหาที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ และคุณสมบัติของกรรมการองค์กรอิสระต้องไม่จำกัดอยู่ในวงแคบเฉพาะนักกฎหมายเท่านั้น ต้องมีการกระจายไปถึงผู้ทรงคุณวุฒิด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตนั้น เช่น การเงิน บัญชี เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการองค์กรอิสระต้องไม่ยาวนานเกินไปหรือน้อยเกินไป เช่น อาจกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งไว้ ๖ ปี เป็นต้น

ส่วนที่มาของกรรมการสอบสวนคดีพิเศษนั้นต้องไม่เป็นข้าราชการโดยตำแหน่ง ในกระทรวงยุติธรรมมากเกินไป ให้มีกรรมการสอบสวนคดีพิเศษที่มาจากกระทรวง ทบวง กรมอื่นด้วย รวมถึงตลอดถึงผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคประชาสังคมและเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้มีการถ่วงดุลเกิดขึ้น

๑.๑.๒ องค์กรตรวจสอบภาครัฐต้องมีความเป็นอิสระจากรัฐบาล เช่น ยกฐานะ ป.ป.ท. และ ปปป. เป็นองค์กรอิสระเช่นเดียวกับ ป.ป.ช. เพราะองค์กรที่มีหน้าที่ตรวจสอบทำคดีทุจริตต้องมีความเป็นอิสระ

๑.๒ การพัฒนาฝ่ายบริหาร

๑.๒.๑ ให้มีกฎหมายจัดตั้งฝ่ายบริหารแยกต่างหากจากกฎหมายคณะกรรมการองค์กรอิสระ กล่าวคือ หากองค์กรอิสระใดยังไม่มีกฎหมายจัดตั้งฝ่ายบริหารเป็นของตนเองแยกออกจากกฎหมายคณะกรรมการองค์กรอิสระ ก็ต้องดำเนินการให้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานองค์กรอิสระแยกต่างหากจากราชบัญญัติคณะกรรมการองค์กรอิสระนั้น

๑.๒.๒ ให้มีเลขาธิการสำนักงานมาจากการสรรหาของคณะกรรมการและเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในฝ่ายบริหาร ขึ้นตรงต่อประธานองค์กรอิสระ

๑.๒.๓ ต้องกำหนดวงเงินงบประมาณที่พอเพียงแก่การบริหารงานที่เป็นอิสระ โดยให้คิดเป็นร้อยละของเงินงบประมาณแผ่นดิน

๑.๓ บทบาทและอำนาจหน้าที่

๑.๓.๑ ให้แยกบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกรรมการองค์กรอิสระกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำออกจากกันเพื่อให้การทำงานมีธรรมาภิบาล

๑.๓.๒ ให้กรรมการองค์กรอิสระทำหน้าที่ทางด้าน Regulator กำหนดนโยบาย ควบคุม กำกับ

๑.๓.๓ คณะกรรมการทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาด ส่วนการรวบรวมพยานหลักฐานและไต่สวนเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำ แล้วส่งอัยการสูงสุดพิจารณาฟ้องศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษ

๑.๔ กระบวนการปฏิบัติงาน

ต้องกำหนดขั้นตอนการทำงานให้กระชับและรวดเร็วขึ้นเพื่อประสิทธิภาพของงานรวมทั้งกรอบเวลาในการทำงาน เพื่อป้องกันคดีขาดอายุความ

ดูแผนภาพที่ ๔

๒. สำนักงานอัยการสูงสุด

แนวทางการปฏิรูปสำนักงานอัยการสูงสุด

๒.๑ การปรับโครงสร้าง

๒.๑.๑ ให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

๒.๑.๒ ให้มีคณะกรรมการอัยการอิสระ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย อดีตอัยการสูงสุดและหรืออดีตรองอัยการสูงสุดเลือกกันเอง จำนวน ๓ คน และให้เลือกตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพด้านกฎหมายและผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างละ ๑ คน เป็นกรรมการอัยการอิสระ ให้คณะกรรมการอัยการอิสระเลือกกันเองเป็นประธาน ๑ คน

ทั้งนี้ กระบวนการคัดเลือกกันเองต้องเป็นไปอย่างโปร่งใส ห้ามมิให้มีการหาเสียง

๒.๒ บทบาทและอำนาจหน้าที่

๒.๒.๑ ให้คณะกรรมการอัยการอิสระมีอำนาจพิจารณาสั่งคดีขององค์กรอิสระที่อัยการสูงสุดมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องอีกชั้นหนึ่ง

๒.๒.๒ คดีสำคัญที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ให้อัยการสูงสุดเสนอคณะกรรมการอัยการอิสระพิจารณาสั่งอีกชั้นหนึ่งเช่นเดียวกับคดีขององค์กรอิสระ ทั้งกรณีสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง

๒.๒.๓ ให้คณะกรรมการอัยการอิสระคัดเลือกอธิบดีอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดขึ้นทำหน้าที่เลขาธิการคณะกรรมการอัยการอิสระ จำนวน ๑ คน

๒.๓ กระบวนการปฏิบัติงาน

๒.๓.๑ ให้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาสั่งคดี หากคดีใดมีข้อเท็จจริงยุ่งยากซับซ้อนหรือมีเอกสารจำนวนมากให้อัยการสูงสุดขอขยายระยะเวลาพร้อมเหตุผลประกอบต่อคณะกรรมการอัยการอิสระได้ไม่เกิน ๒ ครั้งๆ ละ ๑๕ วัน

๒.๓.๒ ห้ามมิให้อัยการเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐในลักษณะเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะให้เป็นกรรมการเช่นว่านั้น และต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการอัยการ

๒.๓.๓ ในกรณีที่สำนักงานอัยการสูงสุดสั่งไม่ฟ้องคดีทุจริตคอร์รัปชันต้องมีการให้เหตุผลและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย

๓. ศาล

แนวทางการปฏิรูปศาล

๓.๑ สมควรจัดตั้งศาลชำนาญพิเศษขึ้นเพื่อทำหน้าที่พิจารณาคดีทุจริตคอร์รัปชันเป็นการเฉพาะ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการพิจารณา

๓.๒ ให้ศาลชำนาญพิเศษมี ๒ ศาล คือ ศาลชำนาญพิเศษชั้นต้น และศาลฎีกาแผนกคดีอาญานักการเมือง ซึ่งยังคงมีอำนาจพิจารณาคดีที่นักการเมืองกระทำผิดอาญาเช่นเดิม

๔) การบูรณาการการทำงานระหว่างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพและพลังร่วม (Synergy) จากทุกภาคส่วนในการร่วมมือปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้มีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

(๑) องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันภาครัฐ ประกอบด้วย

(๑.๑) องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ได้แก่

(๑.๑.๑) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๑.๑.๒) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(๑.๑.๓) ผู้ตรวจการแผ่นดิน

(๑.๑.๔) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑.๒) หน่วยงานภาครัฐ

(๑.๒.๑) อัยการสูงสุด

(๑.๒.๒) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๑.๒.๓) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑.๒.๔) กรมสอบสวนคดีพิเศษ

(๑.๒.๕) กองบังคับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑.๒.๖) ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย

(๑.๒.๗) สำนักงาน ก.พ.ร.

(๑.๒.๘) คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันภาคประชาสังคม

(๒.๑) องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) (Anti-Corruption organization of Thailand : ACT)

(๒.๒) สถาบันต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(๒.๓) เครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน

(๒.๔) มูลนิธิประเทศไทยใสสะอาด

(๒.๕) องค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย (Transparency Thailand)

(๓) องค์กรระหว่างประเทศ

(๓.๑) องค์กรสหประชาชาติ (United Nations)

(๓.๒) ธนาคารโลก (World Bank)

(๓.๓) ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (The Asian Development Bank : ADB)

(๓.๔) องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic

Co-operation and Development: OECD)

(๓.๕) องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International)

การบูรณาการเพื่อการขับเคลื่อนการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันสามารถดำเนินการได้ดังนี้

(๑) การบูรณาการความร่วมมือทางด้านกิจกรรมการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อสนับสนุนภารกิจที่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจขององค์กรหนึ่งองค์กรใดที่เป็นพันธมิตรตามบันทึกข้อตกลงความเข้าใจ (MOU) ในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน อาทิ การปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดหลบหนีออกนอกประเทศ การแจ้งเบาะแสในการกระทำความผิด หรือร้องเรียนการกระทำความผิด ในกรณีที่มีการกระทำความผิดและเป็นอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตั้งแต่สององค์กรขึ้นไป ก็ต้องมีการประสานการปฏิบัติทั้งในแนวดิ่งและแนวราบ เพื่อให้มีการปฏิบัติการอย่างทันที่ ซึ่งจะทำให้การปราบปรามได้ผลยิ่ง อาทิ เมื่อมีการทุจริตคอร์รัปชันและต้องมีการยึด/อายัดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ก็ต้องส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ง. ยึดทรัพย์สินอย่างรวดเร็ว

(๒) การบูรณาการความร่วมมือในด้านข้อมูลข่าวสารการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการสนับสนุนการใช้ข้อมูลข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดในการทุจริตคอร์รัปชัน หรือการสร้างฐานข้อมูลประวัติขององค์กร หน่วยงาน และบุคคลที่มีการกระทำความผิด รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าว หรือข้อมูลทางด้านพฤติกรรมการกระทำความผิด

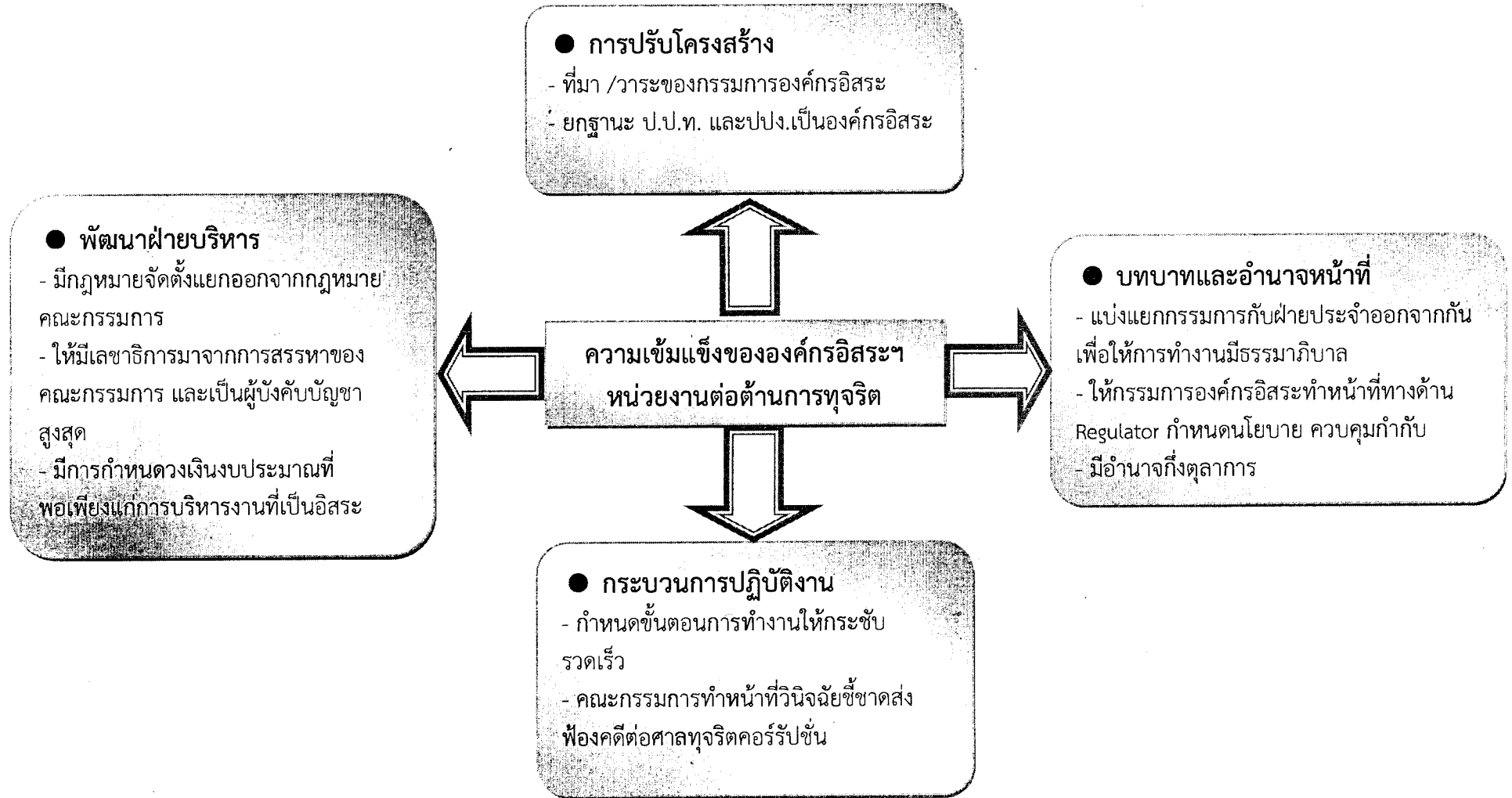
(๓) การบูรณาการความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (UNCAC ๒๐๐๓) ในเรื่องการกำหนดความผิดการให้/รับสินบนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่รัฐต่างประเทศและเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ การกำหนดอายุความในกรณีหลบหนีและอายุความล่วงเลยการลงโทษ การกำหนดการริบทรัพย์สินในคดีทุจริตให้เป็นไปตามหลักการริบทรัพย์สินตามมูลค่า

ดูแผนภาพที่ ๕

ดูแผนภาพที่ ๖

แผนภาพที่ ๔

กรอบแนวคิดการสร้างความเข้มแข็งองค์กรอิสระ ฯ และหน่วยงานต่อต้านการทุจริตภาครัฐ
(Conceptual Design)

แผนภาพที่ ๕

ความเชื่อมโยงของภารกิจในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของหน่วยงานภาครัฐ

